

MAGYAR KURIR

Indult Bétsből, Kedden, Mártzius 15-dik napján, 1814-dik esztendőben.

Chaumontból ilyen tudósítások érkeztek.

A' *Würtembergi* segítő seregek, az ő Koronaörökösök ő Királyi Hertzegségének vitéz bátorsága által való vezérlések alatt a' folyó hadakozásnak utóbbi elkezdődésétől fogva egy alkalmatosságot is el nem mulasztottak, a'hol újabb meg újabb borostyánkőszorúra szert lehetett tenni. A' téli táborozásnak minden terheit valóságos katonai buzgósággal kiállották. Ritka bátorsággal és állhatatossággal szembe szállottak minden veszedelmekkel. Mind ezek arra indították ő Austriai Cs. K. Felségét, hogy Fegyvertármester *Franquemontot* és Generális *Döringet* a' *Mária Theerézia* — *Oberster Wangent, Wimpfent, és Münchingent* pedig a' *Leopold*, Rendjeiknek keresztjeikkel megajándékozni — így szintén a' leg vitézebb katonák között való kiosztatásra a' Koronaörökös Princz' kezébe 12 arany és 18 ezüst pénzeket küldeni méltóztasson.

Az Orosz ármáda' részéről ilyen *Bulletin* jött - ki: —

„A' szövetségeseknek *Bar-sür-Au-bénél* Febr. 27-dikén nyert győzedelmeik után az ellenség *Troyes* felé folytatta hátrálását és olyan reménségtől tápláltatott, hogy a' maga jó állására nézve, melybe magát ezen város és *Laubressel* nevű falu között helyhezette vala, a' várost fedezheti. Itt ötét Mártzius 3-dikán Gróf *Wittgenstein* és Gróf *Wrede* megtámadták, 's *Laubressel* és *Tenelière* nevű falukat, a'

magok igen jól intézett és heves ágyúttűzek mellett rohanás által elfoglalták. A' Frantziák a' magok jó állásokból kinyomattattak, magokat leg nagyobb rendtelenséggel vissza vonták; a' zúrnavart lovasainknak néhányszori bévágása is nagyon nevelte köztök; 's végre egészen össze zavarvva mentek - bé *Troyesbe*. A' Gróf *Wittgenstein* alatt lévő ármáda 9 ágyút és több mint 1000 embert fogott - el, kik között a' régi lovasok között 700-zan tállatnak. —

„A' Gróf *Wrede* serege nyereségéről még nem érkeztek volt - meg a' tudósítások: de a' történeteknek minéműsegeik az ő részéről is sokat ígértek. —

„Ugyan ezen napon történt, hogy a' Gróf *Wittgenstein* lovassága az országos utat megkerülvén egy ágyúzó tsoportra ütött, 300 lovat megölt, 40 pattantyúst elfogott, 's a' Generális *Girard* lovait és szekereit is elvette.“

A' *Stuttgardi* újságban ilyen hadi tudósítások adattattak - ki Mártz. 8-dik napján: —

„A' Koronaörökös ő K. Hertzegségétől ide küldetett tudósítások Mártz. 1-ső napján estve indultak. Ő K. Hertzegsége ekkor *Bar-sür-Seine* előtt állott, 's ezen városba, melyet az ellenség a' maga szüntelen való hátrálása szerént, valamint *Troyest* is, elhagyott vala, a' következő napon bémenni szándékozott. —

„F. M. *Blübher* Febr. 28-dikán igen jól elintézett recognoscirozást tétetett Gen.

Tettenborn által, mellynek a' lett a' resultatum, hogy bizonyosan megtudódott, hogy merre intézte útját a' *Napoleon* Császár alatt lévő armáda, és hogy milyen erős legyen. Mind ezeknek megtudása arra indította *F. M. Blücher*t, hogy ezen armádának ellene mennyen, 's ezt az ütközettel megkínálja, minthogy az ő armádája erősebb az ellenségénél. —

„A' Kozákoknak szélső vigyázó csoportjaik már Mártzius első napján a' *Párisi* sorompók előtt állottak.

Egy utazó, a' ki Londonból Febr. 27-dikére virradó éjjel jött-el, azzal a' bizonyos hírrel érkezett-meg *Chaumontba*, hogy Lord *Wellington*, kinek feles segítsége érkezett, a' megtámadólag való hadi munkához Febr. 13-dikán 90,000 emberekkel ismét hozzá fogott, 's mint hallatik *Toulouse* felé intézte hadi munkáját.

A' *Chamoutból* egyenesen *Bétsbe* érkezett tudósításokban ily szavakkal adatnak elő a' szövetséges seregeknek *Troyesbe* való bérontások: —

„A' *Troyesből* Mártz. 4-dikén indult és éppen most érkezett tudósítások szerint *Troyes* városa ezen napon délben a' szövetségesek által elfoglaltatott. Az ellenség őt órát kívánt fegyverszüntetésre, hogy azalatt ezen várost kiürsithesse; de csak fél óra engedtetett. Két ezer foglyok, 9 ágyúk, és 52 tisztek kerültek, minthogy el nem vihette őket az ellenség, kezünkre. Fő vezérünk, Hertzeg *Schwartzenberg* azonnal *Troyesbe* tette által fő hadi szállását, 's az ellenségnek üzentetésére minden felé seregeket küldözött széllyel. —

„A' Szövetséges fő armáda a' leg szorosabb égyetértéssel folytattya a' maga munkáit a' több szövetséges armádákkal; az ellenség két szárnyai szüntelenül nyomtatnak, megkerültetnek, hátrább verettetnek, 's azok a' nagy resultatumok, mellyeket a' szövetségeseknek égyetértéssel té-

tetődő munkáiktól várni lehet, napról napra közelébb hozattatnak. —

„*F. M. Lajtinant Bianchy* leg nagyobb iparkodással folytatja a' maga munkáját a' *Saonne* mellett. Az ő tudósításai szerint a' vezérlése alatt lévő seregek Mártzius 3-dikán bémentek *Beaundba*, azután, hogy *Gen. Schellther* már Febr. 27-dikén *Barsür-Seine* városa felé előnyomúlt volna. Mind ezekhez a' környülállásokhoz képest reménylették, hogy azok az ellenséges seregek, a' mellyek a' *Frantzia* birodalom' déli tartományaiban öszszegyűjtettek, nem fogják a' szövetséges seregeknek nagy sebességgel való előnyomulások miatt, organizálhatni magokat.

Az *Olasz* armádától ilyen hivatal szerint való tudósításokat vettünk: —

„Itt semmi nevezetes változások nem történtek armádáinknak állásaikban. Az ellenség' főbb armádája, a' maga erős várai által fedeztetvén, még mind a' *Voltai* vidékeken fekszik, 's a' maga néhány hídfedező sántzait a' *Mincio* mellett, 's a' *Pó* job partján is a' *Borgo-forte* mellett lévő még mint meg tartotta. —

„Az ellenségnek ezen igen jó fekvésével általellenben tanyázik a' mi fő armádánk, melly a' külömbkülömb erősségeinknek védelmezésekre kívántató tsapatoknak széllyelküldöztetések mellett is még mid tartja a' *Mincio* job partján *Valeggió*-nál lévő hídfedező sántzot, 's ez által védelmezi ezen vízen a' mi seregeinknek azonnal leendő általmenetekre megkívántató helyet, mihelyest a' környülállások meg fogják engedni, hogy ezen vidékeken a' hadi munkát folytatni lehessen. —

„Armádáinknak bal szárnya felől egészen a' *Nuráig* előnyomúlt vala *Generális Nugent*, 's az ellenséges seregeket egész a' *Piacencai* falakig visszakergetvén, 7 vagy 8 száz emberekből álló kárt okozott neki, a' melly fényes győzedelemnek azt a' hasznát is vette vala, hogy magát az el-

lenségnek valóságos erejéről és oltalmazó készülleteiről meggyőzte. Úgy találta a dolgot, hogy az ellenséges seregek az új Conscriptusok által, kik a Spanyol országból ide hivattatott Regementeknek törzsökeikhez tsatóltattak, nagyon megszámosítottak; a' melly arra indította Generális Nugentet, hogy a' *Taro* mellett helyheztesse állásban seregeit, és 24-dikben a' *Pó* bal partjára által jöjjön, a' melly iparkodást az ő esméretes munkássága tökéletesen végre hajtotta. Egy tsapatunk az Obristlajtnant *Meskó* vezérlése alatt *Saccónál* jött által ezen vizen, és Kapitány *Daspre* Casalmagiorében Obristlajtnant *Frangipánót* az egész őrző sereggel együtt elfogta, a' melly pont már most arra fordítatik, hogy egy hídfedező sántz építődven, a' *Pó* vizen itt a' bal partrol a' jobbra mindenkor által lehessen bátorsággal menni, mikor a' környülállások kívánni fogják. Generális Nugentel egy Nápolyi tengeri Kompania, 's néhány Nápolyi egyéb fegyveres tsoporok is jelen voltak ezn munkában, kiknek ő itt igen jó hasznokat vette. —

„Ugyantsak az Olasz fő armádánk' jobbszárnyának legszélsőbb végén még tartja Generális *Stanisawlevics* a' maga állását *Staro* mellett, a' hol a' *Trompia* völgyéből kimenő szorosakra figyelmez és az ellenséget hátulról nyughatatlankodtatja.“

Spanyol Ország.

Azon egyezésre nézve, a' melly *Napoleon* Császár és 7-dik *Ferdinandus* közt, *Valencayben* Dec. 11-dik napján a' múlt esztendőben készült, most ezeket olvasuk a' Londoni levelekben: —

A' *Napoleon* és *Hetedik Ferdinandus* között folyt alkudozásokra nézve ilyen írást adott által a' Spanyol országlószék Statutitoknokja *San Loyando Jósef* Madritban az ott lévő *Ánglus* Követnek: —

„Excellentziás úr! Réám bízta az Országlószék, hogy adjak tudtára Exc.ádnak

mindent, a' mi a' *Hertzeg San Carlosnak* ideérkezésétől fogva *Frantzia* országba lett visszamenetelig itt *Madritban* történt. Ezekből által lehet látni nyilvánságosan, melly nagy egyenességgel tette az Országlószék ezen tárgyra nézve minden nyilatkoztatásait, mellyeket *Hertzeg San Carlosnak* tett, 's egyszersmind azt is, hogy melly lelkiismeretes bányék a' Spanyol Országlószék az *Ángliai Kabinéttel* és mind azokkal, a' kik *Spanyol ország* igaz és szent ügyének védelmezésére adták magokat, a' kiknek égyetértések nélkül ő semmi nemű, még a' leg mézesebb ígéretekre is réá állani nem akart. E' hónap' 4-dikén éjjel *Aranjuezbe* érkezvén *H. San Carlos*, egy írást adott *Hetedik Ferdinandus* Királytól által az Országlószéknek, a' melly *Valencayban* az utóbb múlt *Oktober* 8-dikán költ. Ezen írásban azt mondja ő Felsége, hogy valamint maga úgy a' velle lévő testvér öttse és unoka öttse *Don Carlos* és *Don Antonio* Infánsok is egészségekre nézve leg jobb állapotban vannak; hogy ők azon áldozatokat, mellyeket a' Spanyol nemzet az ő Felségek Királyi személyekért tett, esmerik, és valamint ezekkel úgy *Ángliának* segedelmével 's a' az *Ánglus* fő vezérnek *Lord Wellingtonnak* tsudára méltó magaviséletével, 's magokat megkülömböztetett Spanyol Generálisokkal, 's alattvalóiknak hűségekkel 's álhatatosságokkal, megelekedve vannak. Azután jelenti ő Felsége, hogy *Napoleon* Császár a' maga Követje *Gróf Laforest* által ő Felségét önként meghívta, hogy kössenek békességet együtt oly feltételek alatt, a' mellyek sem ő Felségére sem ő Felségére, sem a' Spanyol nemzetre nézve leg kisebb tekintetben is meg-nem-álható ne legyen: melyhezképpst ő Felsége *Hertzeg San Carlos* nevezte-ki mint *Ministerét*, hogy nevében a' *Napoleon* Császár által ugyan e végre kineveztetett *Frantzia* Követtel *Gróf Laforesttel* alkudozzék; kik is a' békességet annak módja szerént megkészítvén,

azt Király ő Felsége már most ugyan tsak a' nevezett Hertzeg által *Madridba* küldötte, hogy a' *Ratificatiót* az Országlószék a' bevett rendtartások szerént expediáltassa. Az említett Kötés is ezen levél mellé volt téve, mint ide mellékezve láthatja Exc.ád. —

(Végezetét lásd alább a' Tóldaléknak két utolsó lapjain.)

Mit végzettek a' Jan. 15-dikén öszszegyülekezett Kortések ezen tárgy eránt, még nem hirdettetett - ki, de hogy ezeknek vélekedése is megégyezett légyen az Országlószék vélekedésével, abból hoztá ki a' közönség, hogy a' Madridi újság, Hertzeg *San Carlosnak* Frantzia országba való visszaindulását említvén, ennek alkalmazosságával igen heves motskolódásra fokadott *Napoleon's* az ő *Hetedik Fedinandussal* való kötése által ki nyilatkoztatott cselzásai ellen.

Olasz Ország.

Modenában ilyen hidetés jött - ki: — „Azon katonai égyezéshez képpest, mellyben azok a' tartományok meghatározottak, mellyek a' szövetséges Hatalmasságok közül valamelyiknek seregei által katonai módon elfoglaltattak, a' *Panaroi* és *Crostoloi* Departamentek, mellyek mintegy majd egészen *Modenát* teszik, az Austriai seregek' administratziója alá tartoznak, melyre nézve én jónak találom itt a' következő intézeteket kihirdettetni: — A' Préfektusi és Préfektussági hivatal a' leg idősebb tanácsos' előlülése alá adatik. Egy országlószék állittatik - fel, olyan, mint a' Majlandi volt. Az Országlószék tagjai lesznek, *Munarini*, *Molza*, *Guiciardo*.

Ezen országlószék haladék nélkül hozzáfog munkáinak folytatásához addig is, míg az *Estei IV-dik Ferentz* (Austriai) Fő Hertzegtől, a' ki ezen Statusoknak törvényes urok, a' további Felséges rendelések elérkeznek. —

„Gróf *Nugent* az Austriai és Anglus seregek' vezére a' Pó job partján.

Az előrevalóképpen bététetett Országlószék' legelső végzése, mellyek Febr. 12-dikén kihirdettetek, ezek voltak: 1) A' *Conscriptio* eltöröltetett. 2) Az Aktákért és *Contractusok*ért fizetendő ügy nevezett *Register - adó* eltöröltetett. 3) A' főtől való adó eltöröltetett. 4) A' vámfizetések az utóbbi Tarifának harmad részire szállítatnak. 5) A' só ára az eddig valónak felére szállítatik. 6) A' ki- és béhozásért fizettetett vám a' tengeren eltöröltetik. 7) A' *Stempes* papiros megszűnik.“

Príncipe *Strongoli*, kit a' Nápolyi Király Bolognából a' szövetséges Hatalmasságoknak fő hadi szállásokra küldött vala, onnét Febr. 15-dikén a' maga Királyához visszaérkezett, és, mint mondják az Austriai Császár ő Felségétől egy tulajdon kezeirásával való levelett adott néki által, mellynek vétele után azonnal oda hagyta a' Király *Bolognát*, és 17-dikben *Modenába*, 's 18-dikben *Reggioba* érkezett, a' hol elébb az Előjáróknak, azután az Austriai Követnek Gróf *Miernek*, 's azután Gen. Gróf *Nugentnek* adott audientziát, 's mind ezek után vissza ment *Modenába*; az Austriai és Nápolyi seregek pedig útjokat Bolognán, Modenán, Reggion és Pármán által a' Pó felé kezdték folytatni. — (A' többi a' jövő árkusban folytatódik).

Mártzius 12-dik napján adtak 100 Forint Conventziós pénzért 202 5/8 forintot
Váltószédulában

Irta Pántzél Dániel.

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro. 18.

A' Magyar Kurir 21-ik darabjához.

Historiai Akták.

Végezte a' Raynouard Előadásának: —

„Nékünk a' mi nemzetünkre nézve tisztességeseknek lenni látszanak az ilyen javallások, mintbogy azt bizonyítják, hogy bennünket félnek és betsülnek az idegenek. Nem ezek szabnak határt a' mi hatalmunknak; a' megrettent világ kiált a' nemzeteknek közönséges jussokhoz. A' *Pyreneumi* és *Alpes* hegyek 's a' Rénus vize nagy birodalmat vesznek körül, melynek sok tartományai nem tartoztak a' *Liliomok* (a' Királyok) birodalmához: 's még is tsakugyan minden *Diadémák* között fényes és ditsőséges volt a' Frantzia Királyi Korona.“

Ezen kifejezésekért megszóllította a' Gyűlés' Elölülője az Orátort, ezt mondván neki: *Orátor! a' mit az úr most monda, ellenkezik a' Constitutzióval.* — Raynouard e'képpen felelt vissza: *Itt semmi sem ellenkezik a' Constitutzióval tsak az úrnak itt léte* (*). — Azután e'képpen folytatta *Raynouard* a' beszédet: —,

„A' Rénusi Szövetség' *Protektorsága* megszűnik koronánknak tisztességi titulusa lenni, mihelyest ezen oltalmazást azok a' népek megvetik, mellyekből ez a' szövetség áll. Nyilvános dolog, hogy itt senmi hódoltatásbéli jusról, hanem egy tsupán tsak a' Németeknek hasznos szövetségi titulsról van szó. Ezeket egy hatal-

mas kéz bizonyossá tette vala a' maga segedelme felől; ők ki akarják magokat ezen jó tétemény, mint elhordozhatatlan tereh alól, vonni. Az ő Felsége méltósága kívánja, hogy hagyja magokra ezen nemzeteket. A' mi *Brabantziát* illeti, nekem úgy tetszik, hogy, mivel a' szövetséges Hatalmaságok magokat a' *Lünevillei* Kötéshez akarják tartani, a' Frantzia Birodalom olyan tartományokat, mellyeket vesztés nélkül nehéz lenne megtartani, a' hol az Anglus lélek másokat kiszorítólag uralkodik, 's a' hol az Angliával való kereskedés oly szükségessé lett, hogy azolta, hogy a' Brabantziái tartományok hozzánk tartottak, elhervadtak és elszegényedtek, feláldozhat. Nem látjuk-e kívándorolni, és gazdagságaikat 's hazájok' keresményét ellenségeikhez által vinni a' Hollándiai első familiákat?

„Nem kívántatik kétségkívül semmi bátorság arra, hogy az igazságot Monarcháknak eleibe terjeszthessük: hanem ha ringyár minden veszedelemre kitennők is magunkat, tsakugyan még is inkább akarnánk az ő kegyelmességéből kiesni, mint az ő hozzánk való bizodalmat elérülni; inkább akarjuk életünket, mint annak a' nemzetnek javát, melynek képét viseljük, feláldozni. Semmitne titkoljunk el. A' mi szerentsétlenségünk a' legmagosabb gráditsra lépett. A' haza, minden határai felől fenyegettetik; a' kereskedés semmivé

(*) A' Constitutzió szerént a' Törvényhozó Gyűlés' jussa volt, hogy magának, mikor tanácskozás végett össze hívattatott, Elölülöt válasszon. — Ezt Napoleon Császár egy Senatus Consultum által elrontván, most maga nevezte volti Reiniert, a' *Massai* Hertzeget, Elölülővé.

tétetett; a' szántásvetés nem virágozik; az industria kihalt; és nintsen csak egy Frantzia is, kinek a' maga vagyonában vagy familiájában valami sebet gyógyíthatni ne kellene. Nem akarunk sok időt tölteni ezen valósággal megesett történetekkel; a' mezei munkás 6 esztendőől fogva nem lát hasznot; csak nyavajog; munkájának gyümöltse csak a' kintstárt gyarapítja, melly esztendőőrölesztendőre enyész a' szüntelenül semmivé tétetődő kiéhezett armádák-
nak kívántató segedelmek miatt. A' *Conscriptio* egész Frantzia ország előtt gyűlölséges ostorrá lett, minthogy mind inkább inkább terhesítettik. Két esztendőől fogva hároszor kaszálják esztendőnként az embereket. A' czél nélkül való barbarushadakozás elnyeli periódusonként a' neveltetéstől, kereskedéstől, és mesterségektől elragadtatott ifjúságot. Így hát a' Királyoknak ősi örökségeik - é az anyáknak könyhullatásaik, és a' népeknek izzadságaik? Eljött az ideje, hogy a' nemzetek ismét szabadon lehelljenek; eljött az ideje, hogy a' Hatalmasságok megszűnjenek egymás ellen ellenségeskedni, 's egymásnak belső részeit széllyel szagatni. Eljött az ideje, hogy a' thrónusok magokat megerősítsék, és hogy ne hanyattassék tovább Frantzia országnak szeméire az, hogy ő a' világnak más részeire a' 'revoluzió' gyulasztó szikráit akarja széllyel szórni. —

„A' mi Felséges Monarchánk, a' ki a' miiket lelkesítő buzgóságnak részese, és a' ki ég attól a' kívánságtól, hogy népeinek boldogságokat megerősíthesse, csak egyedül méltó ennek a' nagy munkának végrehajtására. —

„A' katonai ditsősségre és hódoltatásokra vonzó szeretet megtanoríthat egy nemes szívet, hanem egy valóságos hősnek nagy elméje, a' ki a' népek' tsendeségén 's az ezeknek véreken vásároltatott ditsősséget megveti, csak abban a' boldogságban találja - fel a' maga nagyságát, melly az ő szerezménye. A' Frantzia Monarchák

mindenkor abban keresték ditsősségeket, hogy koronájokat az Istennek, a' népnek, és a' magok kardjoknak köszönnyék, azért, minthogy a' szabadság után mindjárt a' békesség, erkölts, és a' hatalom a' birodalmaknak legerősebb oszlopaik.“

A' Törvényhozó Gyűlés a' *Lainé* előadásával és a' *Raynouard* beszédjével megegyezőleg készítette a' Császárhoz a' maga megköszönő irását, a' melly ennek nem tettven, Dec. 31-dikén a' Gyűlést elosztattatta, ilyen választ intézven ahhoz: —

„Én a' ti hozzám intézett írástoknak kinyomtatását megtiltottam. E' támadásra ingerlő. —

„A' Törvényhozó Gyűlésnek tizenegy tizenkettő része jó polgárokból áll; ezeket én esmerem és betsülöm: egy tizenegy részét rebellisek vagy rosz polgárok teszik, a' kik közzé tartoznak azok az öt tagok is, kikből a' Biztosság áll (a' neveik ezeknek *Lainé*, *Raynouard*, *Gallois*, *Maine-de-Birant*, *Claugergues*) *Lainé* áruló; ő az (Ángliai) Régens Princzel levelezett a' *Desece* közbenjárása által; én ezt tudom, bizonyosságaim vannak rá. A' más négyek néplázasztók. —

„Ez az egy tizenkettő része a' Gyűlésnek átallyában olyan emberekből áll, a' kik anarchiát (főnélkülvalóságot) kívánnak, és olyanok mint a' *Girondisták*. — Hova vitték ezeknek tselekedeteik *Vergniódot* és az ő több fejeiket? a' vesztőhelyre. Nem most kell töllem kívánni azt, hogy a' Constitutzióban változtatást tegyek, mikor az ellenségnek határaiakról való elűzöttetéseken kell iparkodnunk. Az Alsatziai, Franche-Comtéi, és Vogesisi népeknek példájokat kell követni. A' lakosok hozzám folyamodtak, hogy küldjek fegyvert, szabad seregvezéreket nekik, valósággal küldöttem is oda Adjutánsokat. —

„Ti nem vagytok a' nemzet' képviselői, hanem a' Departamentomoknak De-

putátusaik. Azért gyűjtöttelek benneteket össze, hogy vigasztalást kapjak tőletek. Nem a', hogy nékem bátorság' dolgában fogyatkozásom volna, hanem reméletem, hogy azt még nevelni fogja a' törvényhozó Gyűlés: de ő e' helyett megtsalt engem'. A' jó helyett, mellyet tőlete vártam, kárt okozott: de tsakugyan kevés kárt, mert semmi nagyot nem tudott tenni. —

„Ti a' hozzám intézett írás által elválosztani iparkodtatok a' Monarchát a' nemzettől; tsak egyedül én vagyok a' népnek igaz képviselője, 's melyik volna közületek elégséges arra, hogy ezt a' terhet magára vegye? A' thronus tsak egy fából tsinált valami, a' melly bársonnyal van beborítva. —

„Én, tsak egyedül én vagyok a' népnek valóságos képviselője; ha hozzátok alkalmaztatnám magamat, többet kellene által engednem az ellenségnek, mint a' mennyit maga kíván. Három hónapok alatt bekességtek leszen: vagy én semmi vé akarok lenni. Hanem most hathatóságot kell mutatnunk: Felkeresem az ellenséget és megverem őtet. —

„Az a' szempillantat, midőn Hünningen ágyúztatik és Beford megtámadtatik, nem jó arra, hogy a' Birodalom' Constitutziója 's a' közönséges Hatalom ellen panaszkodjunk. —

„A' Törvényhozó Gyűlés tsak egy részit teszi a' Statusnak, 's még tsak össze sem hasonlítottatik a' Senatussal és a' Status tanáttal. Én azért állok elől a' nemzetben, minthogy néktek a' mostani Constitutzió jó. Ha a' Frantzia birodalom valami más olyan Constitutziót találna magának kívánni, melly nékem nem jó lenne, ezt mondanám: Keressetek más Fejedelmet magatoknak. —

„Ellenségeink jobban felmérgesülve vannak ellenem, mint a' Frantzia birodalom ellen; de hát megengedjem-e ezért az Országnak feldaraboltságát? Nem fel-

áldozom-e én az én kevélységemet és jussaimat a' békességért? Én valósággal jussokat formálok magamnak, minthogy bátorsággal bírok, és kevély vagyok, minthogy nagy dolgokat tettem Frantzia országért. A' ti hozzám intézett írásotok nem méltó hozzám és a' Törvényhozó Gyűléshez, és én ezt tsak azért fogom valaha kinyomtattatni, hogy a' Törvényhozó Gyűlést a' nemzet előtt megszegyenítsem. —

„Térjete vissza honnyoitekba, még pedig olyan eszmélődéssel, hogy néktek nékem közönségesképen való szemrehányásokat tenni még akkor sem volna jussotok, ha hibát én tennék. Egyéberánt Frantzia országnak nagyobb szüksége van réám, mint nékem Frantzia országra.“

~~~~~

Hogy *Napoleon* Császár ezen alkalmatossággal *Lainét* elfogatni akarta, 's tsak azért nem tselekedte, hogy a' Politziai Minister a' jelenlévő környűllásokra nézve nem javoslotta, hanem hogy politziai vigyázat alatt és az alá külkötte őtet haza *Bordeaux* városába, hogy ott azután tsakugyan elfogatta; hogy hazáikban a' Törvényhozó Gyűlés' szellyel oszlott tagjai közzül azolta többek is elfogattattak; és hogy a' Császár a' Törvényhozó Gyűlésben fel 's alá járván mérgeződve beszéllett volna: mind ezeket közönséges levelek is irták, de oly sokféleképpen, és oly sok egymásnak ellentmondó környűllásokkal, hogy méltó leszen bizonyosabb tudósításokat várni ezen tárgyak eránt.

~~~~~

Végezete azon levélnek, melly fenn a' *Kurir*' utolsó lapján félbe maradt.

„Az Országlószék semmi egyébre való figyelmezés nélkül, tsak azt a' Dekretomot, mellyet az 1811-dik esztendőben erősített-meg a' Kortések' (Spanyol Reudek') gyűlése, melyben a' mondatik, hogy

ne legyen szabad a' Frantzia birodalommal semmi alkura vagy égyezésre, és még tsak fegyernyúgvásra is lépni addig, míg Király ő Felsége tökéletes szabadságba nem helybeztetődik — és ezen kívül még azt a' Nagy Britanniával való Kötést forgatván szemel előtt, melyben a' van meghatározatva, hogy Nagy Britanniának közbejövle nélkül Spanyol ország semmi kötésre nem lépik a' Frantzia birodalommal, arrahatározta magát, hogy Hertzeg *San Carlosnak* egy írást adjon által, melyben az említett Dekretom belé tétetvén, egyzersmind eleibe terjeszti az Országlószék ő Felségének, hogy egy ilyen *Alkunak* ratifikaltatása, melly különben is minden részeire nézve semmi és semmit érő, lehetetlen volna. —

„Ita szintén ez a' dolog már ennyiben el volt is végeztetve, tsakugyan kötelességének, esmérte lenni a' Spanyol országlószék a' dolgot a' maga szövetségseivel is közleni, 's ez által a' maga egyenességének egy ily szép bizonyyságát mutatni. A' Spanyol országlószék nem lát Napoleonnak ezen lépésében semmit egyebet annál a' gyalázatos kéntelenségnél, melly őtet a' maga minden kinyilatkozott nagyravágyó principiumai mellett is a' békességajánlásra kényszerítette. Az Országlószék kötelességének esmérte lenni, hogy minden gondját a' hadakozásnak folytatására fordítsa, belsőképpen meggyőződve lévén annak jó kimenetele felől, 's magának való hízelkedéssel szemlélvén a' Fr. birodalomnak azt a' szerentsétlen állapotját, a' melly magát az ő uralkodójának kevély tulajdonságával ily igen ellenkező javallásokban és lépésekben nyilatkozattatta - ki. —

„A' Spanyol Országlószék reménli végezetre, hogy Nagy Britannia is hasonló gondolatoktól lelkesítettvén, meggyőzi magát a' felől, hogy a' hadakozást az ed-

dig való iparkodással kell mind addig folytatni, míg Frantzia országnak Uralkodója arra nem juttatódik, hogy Európa' tsendességét, melly ily sokáig az ő kielégíhetetlen ditsősségszomjúzásának áldozatja vala, ennekutánna meg ne zavarhassa.“ —

„Költ Madridban 1814-ben, Jan, 10-dik napján.

„*Luyando Jósef.*

A' Magy. Kurir' Irói a' magok Olvasóikhoz.

Mi úgy gondolkozván, hogy mint más esztendőben, úgy az idén is fognak találatni olyan Olvasóink, a' kik Áprilistől fogva kívánják újságainkat kordatni: jelentjük, hogy mi Áprilistől fova is küldeni fogunk azoknak, a' kik úgy kívánják: de arra kérjük mind ezeket, hogy ne tsak a' fél esztendőből hátra lévő fertályra, hanem az egész esztendőből hátralévő három fertályokra rendeljék az újságot.

Az arra az újságnak ezen hátra lévő három fertály esztendőre, t. i. Aprilis első napjától fogva December utolsó napjaig 15 Forint.

Találatnak olyanok is tisztelt Olvasóink között, a' kikért az esztendőnek elején tsak három hónapokra tétetett rendelés 5 Forintokkal. Az ilyeneknek újságik most Április' elején megszűnnek: valamint szintén azokéik is meg, a' kik a' fél esztendőre nem egészszen 10, hanem tsak 6, 8, vagy 9 forintot küldöttek.

Az ilyen fertály esztendőre való, vagy félezes fizetés azért igen terhes, hogy mi nem tudván ilyen olvasóinknak szándékjokat, hogy t. i. akarják - é a' fertály esztendón túl is rendelni az újságot vagy nem, borítékot nékiek nem nyomtathatunk, és tsak írott borítékok alatt kéntelenítetünk nékiek újságot küldeni, minthogy tsak fél esztendőre nyomtattatnak borítékok.